



SWINSTVO

Oficiální časopis fotbalového klubu Modrý Svině

číslo 7, ročník 2

Když někdo Tomášovi začne vyčítat, že je po zápase, který jsme blbě prohráli, našťvaný, tak stojím na Tomášově straně, protože má pravdu v tom, že když už to hrajeme, tak bychom měli chtít vyhrávat...

Vyzpovídali jsme... Vítka Zahradníka Strana 8

Úděllosti letošního léta hodně poznamenaly současnou podobu týmu. Jaká je budoucnost Svině?

Téma čísla... „Svině“ na křižovatce? Strana 3

Ukázkové zmrtvýchvstání...

Modrý Svině - Dejnámůra FC Strana 13

Dotazník... Honza Voldán Strana 12

LEGE

Úvodník Honzy Voldána

Milí čtenáři,

vítám Vás u již sedmého čísla našeho časopisu. Sezóna je v plném proudu a týmu se moc nedaří. To se zákonitě projevuje i na stránkách tohoto Swinstva. Jedním z důvodů je určitě i to, že od nás odešli bratři Matesové, naopak přišly nové posily. To vše řeší Ota v tématu čísla a tím je článek „Svině na křižovatce...“. Protože na všechny problémy má odjakživa každý svůj (v různé míře) rozdílný názor, tak nejinak je tomu i v tomto případě. A proto v důsledku tohoto názorově vyhraněného článku vznikl i náš diskusní rozhovor, který by se měl stát také jakousi pomyslnou roznětkou k debatě (například na našich stránkách) o budoucnosti týmu a s tím spojenými problémy...

Ale abychom nebyli přehnaně vážní, přinášíme i rozhovor s vtípáčkem týmu Vítkem Zahradníkem, kde najdete i pár dobře míněných rad pro brigádníky ve Skotsku. Přípomínkou toho, že pokazenou sezónu Modrý Svině ještě nevzdávají, je reportáž ze zápasu s Dejnábůra FC. A protože na každého jedinou dojde, tak jsem se tentokrát stal „obětí“ dotazníku já sám. Tedy jsem ochutnal vlastní medicínu a jak už to tak bývá, moc mi nechutnala. Jsem typem člověka který by takřka na každou otázku mohl odpovědět na půlku stránky. Prostor je ale omezený, a tak jsem se snažil v rámci možnosti.

Sezóna spěje ke svému vrcholu a já doufám a přeji si, aby se ještě zvedly naše výkony, ale zároveň abychom to brali pořádkem jako na počátku (s větším nadhledem). Je to přeci jenom hra, kde se honí parta kluků za kulačným nesmyslem a nejde o život. A když nejde o život, tak jde, jak všichni víme, o Příští číslo vyjde o Vánocích, tak do té doby nashledanou a mějte svinsky dobře...

...za redakci Váš Honza Voldán

Aktuality

Druhá klubová schůze se blíží...

Během posledního roku se v našem týmu událo mnoho změn a proto je třeba si po sezóně v klidu sednout a probrat plány na příští kalendářní rok, stejně jako otázky dalšího fungování klubu a v neposlední řadě i důstojně zakončit dosud ještě probíhající sezónu. Klubová schůze byla naplánována na sobotu 10. prosince, místo srazu bude ještě upřesněno. Účast na této akci je pro všechny členy klubu závazná a povinná!!!

Termíny na jarní sezónu...

Přestože se to může zdát předčasně, tak podzimní sezóna pomalu končí a už je nutné myslet na tu nadcházející. Jedno z nejdůležitějších témat by mělo být rozhodnutí o termínech, kdy bychom chtěli na jaře hrát. Vzhledem k značnému časovému vyčerpání většiny z nás, ať už způsobené školou či jinými povinnostmi, jde jistě o rozhodování složitě, přesto bychom se měli pokusit najít nějaký rozumný kompromis. Na termínech je nutné se dohodnout nejpozději do poloviny prosince, závazná přihláška na jarní sezónu musí být podána už do konce roku...

Sobotní večerní tréninky!

Stejně jako loni, i tuto zimu se nám nabízí možnost pravidelných tréninků v tělocvičně gymnázia Ústavní. Měli bychom se scházet každou sobotu od 18:00. Přestože se nejedná o povinnou akci, tak je určitě v zájmu každého, aby chodil co nejčastěji. První trénink je plánován už na 5. listopadu, proto by všichni zájemci měli potvrdit svou účast co nejdříve!!!

Kalendář akcí na podzim 2005

12.11. 10:00 No Madam B – Hrdlořezy 1
19.11. 11:15 pískání – Císařská louka
19.11. Narozeniny Marek Viták (19)
20.11. 13:45 U Zpěváčků – Karlín 3
25.11. 16:30 Nalejto 1.FC – Zákostelní
4.12. 13:45 Rychlí banání – Karlín 2
4.12. Narozeniny Jakub Růžička (21)
5.12. Narozeniny Petr Gregor (21)
10.12. 19:00 slavnostní ukončení sezóny

Téma čísla...

„Svině“ na křižovatce?

Rok a dva dny. Přesně tolik času dělilo dva zápasy, které si byly v mnohém společné. Oba soupeři začínali na písmeno „Y“, byli v tabulce před námi, většinu času nás přehrávali a utkání skončila 2:1. Jenže zatímco šťastná výhra nad Yamatem nás nastartovala k jízdě za historickým třetím místem, smolná prohra s Ya Bastou nás pravděpodobně stála umístění v lepší polovině tabulky. Co se to stalo s týmem, který už před jarní sezónou vyhlásoval útok na postup a místo toho spíš jen z povinnosti dohrává druhou nejhorší sezónu v Hanspaulce?

Abychom našli zřejmě prvotní příčinu, musíme se vrátit v toku času o více než čtyři měsíce zpět, k nešťastnému zápasu s Pivnicí. Utkání, kde ani naše nejlepší sestava nedokázala prorazit obranný val protivníka a remíza hloupým vlastním gólem nás stála vysněný postup, totiž mělo negativní vliv na všechny následující události.

V letní přestávce opustili náš kádr kromě Jirky Vorby i bratři Matesové, kteří dali přednost atraktivní nabídce z Ústavanu. Jejich odchod samozřejmě provázely různé emoce, ale na žádné dlouhé lkaní nebyl čas. Bylo nutné se rychle otepat a začít uvažovat racionálně, tedy sehnat co nejdříve posily, které by navíc nebyly pouze do počtu. Po krátké úvaze padla volba na trojici Pavel Řeháček, Richard Duben, David Straka, která pro nás nebyla až tak úplně neznámou, se všemi už jsme aspoň trénovali a navíc tu byla naděje, že časem do-

káží nahradit odcházející hráče. Všichni se ale v týmu teprve zabydlují a na větší hodnocení jejich přínosu bude čas nejdříve po sezóně.

Další citelnou ranou našim ambicím byla vedle zřetelnému poklesu formy většiny hráčů i neuvěřitelná střelecká impotence, která si sedla na naše útočníky. Neboť nevypracování si jediné vyložené šance za celých šedesát minut hry se už ani jinak nezvat nedá. Možná to mělo na svědomí i to, že někteří hráči po vyhecovaném derby s Ústavem najednou ztratili zájem hrát a na další zápasy už prostě nepřišli. Kombinaci zbývajících pamětníků ostudné první sezóny a nezkušených nováčků by tak nezachránil nejspíš ani návrat Pavla Nedvěda. Náš „Nedvěd“, po zranění se vracející Matěj Kuncif, tak na všechno sám prostě nestačil.

Ukázalo se také, že s týmovým pojetím to nebylo až tak slavné a pouze jsme nechtěli vidět, že naši hru táhnou individuální výkony několika jedinců. Důsledkem tohoto stavu tak nemohlo být nic jiného než absolutně chaotická hra bez nápadu a dvou přesných přihrávek za sebou. Na vyjukané zajíce z Traktoru to možná stačilo, na sehranějšího soupeře ale ani náhodou.

Co se stane s týmem v zimní přestávce? Nepřerostou náznaky nejednoty v klubu v otevřený rozkol? Dojde na některými hráči vzývané rozdělení týmu na „áčko“ a „běčko“? Existuje šance na návrat bratří Matesů? Vše by měla vyjasnit už prosincová klubová schůze. Snad i tentokrát dokážeme překonat kritické období a vše se nakonec v dobré obrátí... *otd*

Úhel pohledu...

Když náš nepřítel častý spoluhráč Jirka Vorba oznamoval přerušení „kariéry“ ve Sviních, nikdo se nad tím ani příliš nepozastavil. Přeci jen Jiřík toho moc neodehrál a přes své nesporné hráčské kvality se tak nikdy nemohl stát tahounem týmu. Ovšem jeho odchod byl pouze slabým čajíčkem proti hořkému odvaru, který nás druhou srpnovou neděli donutili vypít až do dna ti, od kterých by se to čekalo nejméně. Když bratři

Matesové, dvě z našich největších „hvězd“, přinesli na oslavu kapitánových narozenin místo dárků přestupové lístky do Ústavanu, evokovalo to konec minulé sezóny a další vlastní gól v naší síti. Ale nebyl i tento úplně zbytečný? I Martinova slova z posledního Swinstva, kde se v dotazníku svěřil, že jeho největším snem je zahrát si se Sviněmi první ligu, pak

*zněla v tomto kontextu trochu jako výsměch do tváří ostatních... Je konec boje o každý bod, konec bitev do posledního hvízd, konec prodírání se trnitými stezkami s průměrným týmem, vše střídá umetená cestička v podání nabitého „Dream Teamu“ a zárné zůřky osobních úspěchů. Vždyť položit na oltář svých ambicí vlastní spoluhráče bylo přeci tak snadné... Ale stačí opravdu jen tohle ke sportovnímu štěstí? *otd**

Analýza zveřejněná na předchozí stránce je pouze subjektivním pohledem jednoho člověka a ne každý s ní tedy může souhlasit. Proto jsme se rozhodli rozproudit širší diskuzi i formou jakéhosi rozhovoru, kde na základě výměny kontrastních názorů podrobněji rozeberáme problémy týmu. Diskuze se časem dotkla všech ožehavějších témat současnosti, základem však byla jednoduchá, ale svým způsobem zásadní otázka: „Je dobře, že jsme pustili bratry Matesovy na hostování do Ústavu?“

Ota: Samozřejmě, že to není dobře hlavně z hlediska oslabení kádru, což se taky na dosavadních výsledcích ukazuje, ale na druhou stranu nejde někoho nutit, aby za nás hrál. Obecně ale myslím, že se to nemělo vůbec stát...

Honza: V tom, že se to nemělo stát, s tebou souhlasím, ale každý má svobodnou vůli a jelikož kluci vidí v současnosti svojí budoucnost v Ústavu, tak myslím, že jim vedení už z přátelství muselo vyjít vstříc. Držet je by prostě nešlo. Ale myslím, že nejsou jedinou příčinou horších výsledků v podzimní sezóně, i když rozhodně tou nejpodstatnější.

Ota: Ale ve chvíli, kdy tě někdo chce hodit přes palubu, navíc těsně před sezónou, nejde jen o přátelství, nemyslíš? Vyjít vstříc jim nikdo nemusel, jediný důvod, proč jsme je pustili bylo, že postavíš si hlavu by nám v tomhle případě nic nepřineslo, kluci by půl roku stáli a pak odešli stejně a ve zlým a my tak jako tak museli shánět hráče... Ale opakují, že do téhle fáze to vůbec nemuselo dojít, nejde to jen o odchod dvou hráčů, ale o celkovou atmosféru a vztahu v týmu...

Honza: Pravdou je, že to kluci mohli a měli udělat šetrněji a dřív, když už se rozhodli odejít. Ale stejně si myslím, že i když to od nich bylo dost neohleduplný, tak s tím prostě nešlo nic dělat. A představa, že by jim to vedení vůbec nepovolilo by mi přišla pod náš úroveň. Jak tě poslouchám, ty máš snad názor, že za jejich odchod si hráči a prostě celý tým mohl sám?

Ota: Nechci říct, že za jejich odchod může zbytek týmu, ale myslím si, že každý z nás měl, byť sebe-menší, vliv na to, že u nás nezůstali... Protože z hlediska fungování klubu si moc nepolepšili, ale jde spíš o to, jak fungoval tým uvnitř. Spousta lidí není ochotná pro něj nic obětovat, jen se vezou na vlně toho, co pro ně musel někdo druhý udělat. V situaci, kdy byl Kunca zraněný a zbytek našich "opor" si s docházkou problémy nedělali, tak to Martin s Ondrou museli skoro všechno táhnout sami. Když se podíváš na soupisky k jednotlivým zápasům, tak jednou dorazí s bídou sedm lidí, kteří nic neuhrajou, podruhé dvanáct a pak zas

nadávají, že se nedostanou na hřiště... Tohle je jeden z mála důvodů, který jsem schopen uznat, v Ústavu jsou „jen“ součástí týmu, není na ně takový tlak, aby táhli celý tým a i když se nedaří jim, tak to za ně vezme někdo další...

Honza: No myslím, že názor, že se většina veze na vlně toho, co pro ně musel někdo udělat, by patřil asi do diskuze o organizaci týmu nebo správě strážek... To s odchodem dvou hráčů nemá nic společného. Nemůžeš říct, že když třeba Martin dával góly, tak se ostatní vezli na tom, co pro ně udělal. To by jsme se vozili každé pořádku na něm gólu a to je hloupost... Prostě když je někdo dobrý a jde mu to, tak samozřejmě mu patří ocenění ve formě díky celého týmu a respektu k jeho výkonům. Když někdo góly nedává, tak se přece nedá říct, že pro něj Martin nebo kdokoliv jiný dával góly. Jsme tým.

Myslím, že s docházkou nemají problémy jen Svině. Kolikrát se stane, že soupeř hraje ve čtyřech. Otázkou je, jaká přijde sestava po stránce kvalitativní, ale prostě tak to chodí, že nejsme všichni stejně dobří.

Ale nemyslím, že tohle jsou problémy, který by zapříčinily jejich odchod. Že odcházeli proto, že by se cítili tak, že celý tým táhnou jen oni. Myslím, že každé útočník chce dávat góly, být oporou týmu, chce vynikat a táhnout tým dopředu. A brankář, kterýho oceňuje celý tým a obránci si ho hýčkají, se taky musí cítit dobře. Já myslím, že kluci prostě chtěli být v papírově lepším týmu. Je hodně táhne vidina sedmý ligy a za tím si jdou. Myslím, že jim vadilo, že v našem týmu není většina těch, kteří berou sedmičku jako prioritu. Pro ně je to prostě hodně prestižní věc a hodně si dávají záležet, aby se dostali co nejvýš. To je ale odlišnější přístup než většiny našeho týmu. My nechceme prohrávat, ale nemusíme se nutně hnát za postupem. Všichni jsme smířeni s tím, že vrcholový sportovci nikdy nebudeme a chceme si zaspportovat, pobavit se, ale výhře už nepodřídíme půlku našeho života. A kluci prostě chtěli víc...

Ota: A to je právě ten největší problém!!! On sice nikdo z nás nechce prohrát, ale když se prohraje, tak je to většinou lidí skoro jedno... V tom je ta chyba - kdyby všichni táhli za jeden provaz a chtěli se aspoň do sedmičky dostat, byla to pro ně ta priorita, jak říkáš, tak u nás třeba zůstali... Prostě ten přístup, že si smíříme s tím, že budeme do konce existence klubu všichni hnit v nejslabší lize, je principiálně blbost!!! To se na to můžeme rovnou vykašlat... Neřeknu, kdybychom byli v sedmičce, tak by pro mě byl cíl nespasnout a udržet se, ale v osmé lize nemůžeš mít jiný cíl než postup!!! Já ale mám v tomhle ohledu úplně stejný problém jako oni a nikam odejít nehodlám, takže jen v tom

to přeci nebude, důležitý je asi taky vztah k týmu a ten zjevně zas tak velký neměli...

Honza: Nemyslím, že by bylo většinou kluků jedno, že se prohrává. Ted sice mluvím hlavně za sebe, ale myslím, že se trefuju do názoru většiny, že fotbal není zábava, když pořád prohráváš. Není pohoda v týmu, není sranda a ani to pivko po zápase tolik nechutná. Zvlášť když se pak třeba pohádáme, protože máme blbou náladu po prohře. Chceme vyhrávat a třeba i ten postup do sedmičky by byl lepší. Ale prostě představa, že se dostanem do sedmičky a budeme celou sezónu dostávat příděly mi přijde špatná! Radši chci být na špičce osmičky (což ale ani teď není náš problém), než na spodku sedmičky... Plyne to z toho, že si myslím, že nepodáváme výkony na sedmičku a akorát by jsme se v ní trápili. Doufám, že je to ale jen prozatím, že se zlepšíme a prostě na tu sedmou budeme mít a udržíme se tam. Moje představa byla taková, že tuhle sezónu nebo nejpozději tu příští na tu sedmou dosáhneme díky seheranosti a zkušenosti a nebude to jen o jeden bod nebo tým, že jiný tým nevyhraje poslední zápas, jako to mohlo být na jaře. A myslím, že po návratu Matěje a setrvání bratrů Matesů by to tak bylo! Myslím, že stačilo být trpělivější a jak říkáš, mít větší vztah k týmu. Nezabalit to tak rychle. Ale na to musíš mít člověk "sviňský srdíčko"... Ten postup na jaře by byl jen o prsa, kdyby se nám to povedlo. Já říkám, že když jít do sedmý, tak přesvědčivěji. Díky téhle situaci prakticky ztrácíme tuhle sezónu, protože než se zase tým sehraje, uvědomí si to, zvykne si a bude mít na špičku tabulky ještě minimálně jednu sezónu potrvá...

Ota: Postup bez porážky nebo o prsa jen díky skóre je pořád to samý a má to pro mě stejnou cenu! Nikdo si za rok nevzpomene, o kolik bodů to tenkrát bylo... Ale tohle je teď zbytečný řešit. Probíhající sezóna je už odpískaná, bude rádi za šestý místo a na jaře nebude moct hrát Kunca a uvidíme, jestli to bude Rózou ještě bavit, takže na příští sezónu si cíle vůbec nedávám... Když se na to podíváš realisticky, tak jsme sice odcházející hráče nahradili kvantitativně, kvalitou ale ani náhodou! Navíc se mi někdy zdá, že se někteří nejmenovaní jedinci ani nemají chuť nějak dál zlepšovat... Hlavně nechápu, proč má spousta lidí ze sedmičky takovej strach. Kvalitativní rozdíly mezi kluby tam nejsou vůbec tak velký, jak to na první pohled vypadá, jen tam prostě nenatrefíme na soupeře, kterej si nechá dát deset gólů... Navíc si myslím, že by to třeba nakoplo lidi k tomu, aby ze sebe vydali trochu víc a opravdu se snažili, tady když víš, že nemáš kam spadnout a na postup nemáš, tak je to fakt demotivující a to je pak fotbal o ničem... Navíc, bylo by mi jedno, že bychom v případě pos-

tu tu třeba hned spadli zpátky, jde tam o to, že nechít postoupit (kdyby ta šance byla) je alibimus... Jako řešit, jestli bysme náhodou nedostali ve vyšší lize naklepano, je podle mého zbabělý a kdo se bojí, tak at' nehraje!

Honza: Jde tu o myšlenku, proč máme tým a proč tu Hanspaulku hrajeme. Podle mě musíme skloubit ty dvě základní ideje, co se mezi námi v podstatě vyskytují. Obě hlavní teorie jsou extrémní a v realu špatný. První s tím, že je to fakt jen prostředek k setkávání a k pozápasovému pivku a na ostatním nesejde. A druhá, že naším cílem je postup do sedmý a hrát výš a obětovat se tomu...

Když mluvíš o nejmenovaných jedincích, tak je radši jmenuj, přispěje to k řešení. Nevěřím, že by mezi námi byli lidi, co čekaj, aby to uhráli za ně jiní, protože to ani nejde. To by pro ně nemělo smysl být v týmu.

Nemyslím, že by měli lidi strach ze sedmičky jako ve smyslu, že by se jí báli. Ale mají (soudím podle sebe) strach z toho, že ten fotbal nebude stát vůbec za nic, když postoupíme do sedmičky jen tak tak, když na ní ještě nemáme (v současnosti podle mě určitě ne). Že ta situace bude ještě horší než je teď. Že budeme pořád prohrávat a fotbal nás nebude ani trochu bavit... Myslím, že by bylo dobrý oba náhledy na problém budoucnosti týmu skloubit do sebe. Hráť pro výhru, protože bez ní není zábava a pohoda, hrát na postup když na něj budeme mít, protože bez něj není budoucnost, ale nehrotit se a neodcházet, když nám postup o něco málo unikne. Ted máme těžký období, který se možná stane zkouškou pro současnou podobu Svině. Ale nejlépe by bylo říct si, že kluci odešli (at' už si každý o tom myslíme svoje), stalo se, jedeme dál. Tým netvoří dva hráči a Modrý Svině přece nepoložit odchod dvou lidí, byť byli podstatnou součástí. Chceme hrát co nejlíp a když přijde šance na postup, tak přijde, ta je stejně závislá na výsledcích, který teď nepodáváme. Prostě zlepšujeme se a to ostatní z toho už vyplyne...

Ota: S tím souhlasím... Ale všechno, co tedy teď řešíme, jsou dlouhodobé problémy a měly by se řešit co nejdřív, protože pak by mohlo být už taky pozdě... A já se fakt nechci dočkat toho, že Svině skončí na tom, že si tohle nedokážeme vyříkat...

Nejenom o tomto článku můžete diskutovat na fóru Modrých Sviní na adrese <http://diskuze.modrysvine.com>



Martin Mates

sezóna	klub	zápasy	góly	asistence	body
J2003	Modrý Svině	8	4	0	4
P2003	Modrý Svině	6	1	1	2
J2004	Modrý Svině	6	2	0	2
P2004	Modrý Svině	9	8	9	17
J2005	Modrý Svině	13	11	4	15
celkem		42	26	14	40



Ondra Mates

sezóna	klub	zápasy	góly	asistence	body	zápasy	góly	Ø	nuly	V	R	P
P2003	Modrý Svině	10	1	1	2	0	0	0	0	0	0	0
J2004	Modrý Svině	10	0	3	3	0	0	0	0	0	0	0
P2004	Modrý Svině	4	3	2	5	5	6	1,2	2	3	2	0
J2005	Modrý Svině	0	1	3	4	13	22	1,69	2	7	3	3
celkem		24	5	9	14	18	28	1,56	4	10	5	3

Vítek Zahradník

29. 8. 1984

post: obránce

číslo dresu: 11

v týmu od: září 2002

Honza Voldán



V týmu je od prvopočátku a dokonce figuruje v jeho vedení jako manažer. Především je ale oporou naší obrany, jeho docházka a vyrovnané výkony by nám všem mohly jít příkladem. Je to starý vtípaček a proto jsem se při rozhovoru s ním (jako ostatně vždycky) dobře pobavil, ale posuďte sami...

Jeden z důvodů, proč se tvůj rozhovor objevuje až teď je, že si byl o prázdninách na brigádě ve Skotsku. Jak dlouho vlastně?

Nakonec přesně dva měsíce.

A kde jsi vlastně přesně byl?

Pracoval jsem ve Skotsku na farmě a vydělával hrozně obrovský obnosy peněz. A abych nezapomněl, taky jsem se učil anglicky.

No to určitě. A nebyla tam na farmě náhodou spousta Čechů, Slováků a Poláků?

To samozřejmě ano, ale myslím, že od doby, co jsem tam byl, mám lepší slovní zásobu co se týče názvosloví všech možných druhů ovoce a zeleniny než kdokoliv koho znám. A objektivně si myslím, že v budoucím životě se to člověku prostě hodí...

Třeba můžeš dělat zelináře na Václaváku... Samozřejmě... a leccos jinýho...

Byl to tak trochu týmový zájezd, nemám pravdu?

V podstatě „soustředění“... Byl tam se mnou ještě Jakub Růžička, Ota Duben a Jirka Vorba, tehdy ještě všichni z Modrých sviní.

Jaké to tam vlastně je? Jaká je práce atd?

Náročná práce to určitě není, akorát to člověka hrozně otravuje, protože je to pořád stejný. Ty dva měsíce jsou myslím maximum, co se tam dá vydržet, než to člověka začne fakt strašně štvát. Poslední tři týdny si člověk už jen musí pořád dokola opakovat, kolik vlastně vydělává za takovou flákačskou práci. Stoprocentně to není zábava.

Takže člověka tam udrží jen ta vidina toho výdělku?

Určitě, jinak by tam nejezdil! Ale asi jak koho. Někoho ani ta představa výdělku nevyburcuje.

Je to složitá práce?

Zdá se ti, že jde něco neumět na trhání malin a jahod? Tam v podstatě nejvíc záleží opravdu na tom, jak moc se člověku chce a když se člověku moc nechce, tak je to potom blbý.

Jak jsou tedy brigádníci placení?

Platí se to podle činnosti, kterou zrovna děláš. Taky je důležitý, že tam kam jezdíme my jsou lidi hodní a ze začátku, než se nějak „rozjedeš“, tak ti platí 5 liber za hodinu (cca 200Kč). Když se pak zrychlíš, tak už se platí za výkony a to když dostaneš dobrou keř a máš dobrý den, tak průměrná mzda šplhá až na 7-8 liber za hodinu.

Jak jsou směny?

Standard je 8 hodin a když je hodně práce, tak jsou ještě večer nepovinný 2 hodiny, takže se to vyšplhá k těm 10 hodinám. Když moc prší nebo nesvítí sluníčko, čili toho moc neroste, tak se to občas krátí.

Takže neustále sbíráte jahody a maliny?

Občas se dělají jiné práce. Jedna věc je, že se tam sbírá leccos. Krom jahod a malin ještě rybízky všech druhů od černého po bílý nebo angréš. Druhá věc je, že se tam taky pleje, seká tráva atp. To je placený za hodinu...

Kolik vás brigádníků na téhle farmě bylo dohromady?

Ta, kam jezdíme my, je aspoň podle toho, co vím z doslechu, jedna z nejmenších. Bylo nás tam plus mínus dvacet.

Takže malá příjemná rodinná farma?

Přesně tak. Příjemný rodinný prostředí, zatímco jsou známý ty, o kterých se člověk dočítá v novinách, kde je tři sta čtyři sta lidí a je tam naprosto anonymní prostředí. To ta naše ne. Tam tě farmář zná, baví se s tebou, právě proto, že je to malá farma.

Ty už jsi tam byl druhý rok. Takže jste se asi potkali s kamarády z loňského léta, ne?

Jasně. Tak polovinu z těch dvaceti jsme už znali z loňska a ti noví byli zase jejich kamarádi, protože ten farmář má zásadu, že na prvním místě jsou lidi, co už u něj pracovali a hned na druhým jsou jejich kamarádi. Takže je to celý propojený a je to příjemnej systém.

Jak se tam bydlí?

Bydlí se v karavanech. Myslím, že denní poplatek je asi tři libry. Jsou to takový velký luxusní karavany s televizí a se sprchou. Ty největší jsou pro pět lidí, nejmenší pro tři. Sváží tam všechny možný karavany, co kde farmář za dobrou cenu sežene, ale s veškerým komfortem, takže ty dva měsíce to člověk vydrží úplně bez problémů.

Ta vaše farma je blízko nějakého městečka nebo vesnice?

Je to trochu odlehlý, ale nejbližší město, kde je i Tesco a všechno možný je asi pět mil daleko. Dopravit se tam stopem není problém.

Takže jste se dopravovali stopem?

Určitě stopem. Jak asi každý ví, tak autobusy jsou v Anglii hrozně drahý, takže jen za to, kdybychom tam cestovali obden na nákupy, by jsme zaplatili nehorázný sumy. Takže je jedině stopem.

Stopování je tam tedy bez problémů?

Vzhledem k tomu, že jsme byli většinou tři kluci, tak to není úplně luxusní. Do hodiny ale někoho stopneš vždycky. Lidi jsou tam hrozně příjemný a je to i výhodný, protože si popovídáš anglicky a třeba, když jsme ještě loni sháněli práci, tak ti různě doporučí co dělat a kam se obrátit nebo kde slyšeli o nějaký práci. Takže stop je jednoznačně výhodnější.

Skotové jsou tedy hodně příjemní a milí?

Určitě. Je teda jasný, že to auto zastaví člověk, který je spíš nakloněný těm stopařům. Nevím teda jak ostatní, ale ti s kterými přijdeme my do kontaktu, tak to jsou fakt hrozně milí lidi.

Minulý rok vás snad prý i nějak pohostili.

Je to tak?

Přesně tak. Jeden člověk (úplně úžasnej a já ho tímto pozdravuju, až to bude čist) si jenom kvůli nám zajel asi o sto mil, nakoupil nám jídlo a dal nám každému asi deset nebo dvacet liber. Hrozně milej člověk. Ale lidí, co si kvůli tobě zajedou, je tam víc.

Čím si vysvětluješ, že byl tak štědrý?

Protože jsme hrozně sympatický sexy kluci... Já slyšel něco o tom, že jste spíš asi vypadalí hodně zbědovaně...

No to je vlastně pravda. On mu totiž Jirka celou cestu vyprávěl o tom, jak jsou veškerý e-

konomický podmínky v Čechách strašně bídný a jaký jsme chudáci, že nemáme ani na jídlo, tak se nad náma asi trochu ustrnul...

Tuší Skotové, kde leží naše republika? Neuposouvají nás do Ruska nebo nás nezaměňují s Čechenskem?

Pro ně jsou Češi asi docela známý. Přeci jen Skoti nejsou Američani. Skoro každém, kdo nás vezme říká, že Prahu zná, že tu byl nebo že kamarád byl v Praze. Určitě nás dost znají...

Měl jsi na svých cestách nějaký konflikt?

No my jsme žádný konflikty neměli. Sice zabili pár Čechů, co jsme tam byli, takže asi nějaký ty konflikty budou, ale nám se naštěstí vyhýbaly.

Jak to bylo s jídlem? Vařili jste si předpokládám sami...

Jasně. Není to úplně fajn, protože za celý ty dva měsíce jsme nejedli nic jinýho než těstoviny a fazole. Sice se to pravidelně střídalo, ale noční pobyt v karavanu třeba po těch fazolích býval někdy docela veselej...

A jak jsou tam drahý potraviny a dá se na nich z toho platu nějak ušetřit?

Potraviny jsou tam strašně drahý. Akorát když člověk kupuje Tesco výrobky, tak ušetří. Ty tam nejsou určitě dražší než u nás. Někdy jsou dokonce levnější.

Jak se vám oproti loňsku změnil platy?

Platy záleží hlavně na sezóně. Loni byla lepší sezóna, takže jsme si za kratší dobu vydělali poměrně víc peněz. Jinak skotský platy rostou, takže loni byla minimální mzda, čili to, za co jsme placený od hodiny nižší než letos.

Mohl bys prozradit, kolik si brigádník na té vaší farmě může za dva měsíce vydělat?

Cesta tam a zpátky i s pojištěním a zařizování mě letos vyšla zhruba na deset tisíc. Určitě se to ale dá stlačit ještě níž. Jídlo (když se šetří), všechny suvenýry a ostatní útraty byly patnáct až dvacet tisíc možná a v plusu jsem po těch dvou měsících zůstal asi o pětapadesát tisíc. Je to ale zase hodně závislý na tom, jak moc se člověk rozhodne omezovat. Určitě se ten výdělek dá ještě vylepšit, ale zároveň jsou lidi, co si tam nakupují všechno možný a žijou tam spíš jako na dovolený, takže ten zisk je potom podstatně menší. Řekněme, že můj výdělek byl takový, že se člověk nemusel moc omezovat, ale zase si ani moc nedopřával...

Jak jste se dopravili do Skotska?

Jeli jsme autobusem do Londýna klasicky přes nějakou studentskou agenturu. To vyjde zhruba na tři tisíce. Potom místně je taky velké výběr, ale člověk si to musí různě zjišťovat, protože ty rozdíly v cenách jsou na stejných trasách třeba i desetinásobný. Záleží hodně na výběru firmy. Kromě toho jsme letos už zjistili, že jestli tam se ještě někdy vypravíme, tak už určitě poletíme. Protože nizkonákladová linka přímo do Skotska možná vyjde o malinko dráž, ale třeba kamarády z Polska to stálo o dost míň než nás cesta autobusem. Je to podle toho, jak si to člověk zařídí a určitě je let mnohem pohodlnější a strávit na cestách dvě hodiny oproti čtyřiceti je dost velký rozdíl.

Skoti jsou pověrně vztahem k pivu. Jak jste si vedli po této stránce jakožto vyslanci „pivního“ národa? Navštívili jste pub?

Jo určitě, v pubu jsme byli. Problém ale je, že i v těch jejich opravdu normálních vesnických hospodách to pivo stojí asi tři libry a to je zhruba sto dvacet korun, takže si to člověk moc neužívá... Nehledě na to, že není ani zdaleka tak dobrý jako český pivo, ale prostředí je příjemný, Čechům hodně blízký.

Jaké značky piv jste tam otestovali?

No vlastně žádný. V hospodě jsme byli jenom třikrát, z toho dvakrát jsme byli v tom nejbližším velkým městě, kde je česká hospoda. Takže jsme měli Staropramen. Měli i Prazdroj, ale my přeci jen chtěli ušetřit. Ostatně vychutnat si Staropramen za sto dvacet korun je zážitek, který si člověk v Praze nedopřeje...no vlastně ano. Kdyby se snažil, tak by ho zažil...

A Prazdroj čepovali za jakou cenu?

Plzeň asi za sto padesát. To už takový rozdíl není, ale Staropramen je mi bližší a chtěl jsem okusit chuť domova. Místní značky jinak nic moc. Tam je hlavní rozdíl v tom, že jsou zvyklí točit pivo bez pěny, takže už když ti to donesou, tak to vypadá jako strašnej větrák, ale on si člověk zvykne na leccos.

Minulý rok jste Skotsko docela procestovali. Jak tomu bylo tentokrát?

Tenhle rok jsme samozřejmě taky cestovali, dokonce daleko líp než loni. Napadlo nás si půjčit auto z půjčovny, což vůbec nevyjde draho a stihne se toho strašně moc.

Není to příliš drahý?

Auto stálo přesně dvanáct liber padesát pencí na den (zhruba 450Kč). To je vlastně ještě levnější než autopůjčovna v Čechách.

Autíčko jste měli jaký?

No bylo to doslova autíčko, protože jsme měli Nissan Micra, takže vměstnat se tam ve čtyřech nebylo úplně luxusní, ale všechny zavazadla jsme nechali na farmě a pak už to šlo v pohodě. Strávili jsme tak celý poslední týden.

Otázka typická pro letošní léto a podzim. Kolik stojí ve Skotsku benzín?

Zhruba do libry za litr, tedy většinou do pětačtyřiceti korun. To není o moc víc než u nás...

Je známo, že ve Skotsku se jezdí na opačné straně silnice. To vám nedělalo problém?

Zkušenosti jsme s tím neměli nikdy, a proto většinu cest odřídil kamarád, který tam legálně řídit směl, protože jako jedinému z nás mu bylo tou dobou jednadvacet. Zkusmo jsme si to vyzkoušeli nakonec všichni. Já to nemůžu moc posoudit, protože jsem řídil docela dlouho (asi 300km), ale opilý... Jinak je to docela v pohodě. Není to tak hrozný, jak by se zdálo. Člověk si rychle zvykne, jenom ho to občas táhne ke krajnici, protože nejme zvyklí mít po pravý straně auta tak blízko. Řazení levou rukou není po chvilce žádný problém a ani na křižovatkách nejsou problémy. Když se hlídáš, tak to jde.

Zahráli jste si tam někdy fotbal nebo snad navštívili nějaké utkání slavných týmů?

Ne fotbal jsme se nedostali. Zahráli jsme si, ale jen na tý farmě s kamarádama z Polska a ještě se synama toho farmáře.

Takže mezistátní utkání ČR-Polsko?

Ne, to ne. Mixovali jsme to, protože Poláci byli moc dobří. Samí studenti sportovních vysokých škol a podobně.

Takže (pro tebe nezvykle) většina léta bez fotbalu?

Přesně tak, už mi to chybělo...

Zpráva o odchodu bratří Matesů tě tedy zastihla ještě ve Skotsku? Jak jsi ji přijal?

První dva večery jsem brečel a pak jsem se s tím nějak vyrovnal.... ☺

Překvapilo tě to?

Překvapilo mě to jako určitě, ale na druhou stranu, když jsem se nad tím zamyslel, tak se to trochu dalo čekat.

Myslíš že příčinou odchodu byl jen neúspěšný postup do sedmé ligy?

Ne možná také, ale myslím si, že oni jakožto šikovný fotbalisti si líp zahrajou v týmu s dalšími dobrými hráči jako jsou ti v Ústavanu. Možná je to pak i víc baví.

Sezónu jsme tedy začali bez nich. Přišli tři noví kluci, jak myslíš, že zapadli?

Myslím, že David úměrně ke svému věku. I když mezi ním a Pavlem zase takový věkový rozdíl není. On se ještě pořád bojí chodit do souborů, protože ještě asi není zvyklý na Hanspaulku, kde všichni do všech strkají, takže se zatím moc neprosazuje. Je ale hodně šikovný, takže myslím, že je to jen otázka času. To samý platí i u Richarda. Z Pavla se může časem stát docela slušná opora, protože je to podle mě díky svojí mohutnosti skloubený s šikovností ideální hráč pro Hanspaulku.

A jak se tedy ty díváš na ty naše výkony v podzimní sezóně se změněným kádrem?

Myslím, že to zatím není moc slavný, jak všichni víme.

Je to způsobený hlavně odchodem Matesáků?

Určitě taky. Nechci se nijak navážet do Martina, ale odvykl si chytat a ve srovnání s Ondrou je to určitá změna. Už i pro mě a pro obránce, protože jsme si vědomi toho, že už za sebou nemáme takovou oporu. I když doufám, že se to časem zase změní, až se rozchytá. Prostě když to ohodnotím z postu obránce, tak se mi líp hraje, když člověk ví, že když to pokazí, tak je v bráně někdo, kdo vytáhne nějaký luxusní zákrok, zatímco Martin v současnosti chytí to, co musí, ale není to ta vyložená opora.

Jak jsi spokojený se svými vlastními výkony? Jak se hraje tobě osobně?

Se svými výkony nejsem spokojený nikdy. Ale na pár zápasech, například s Dejnámbyra mě ten fotbal hodně bavil a užil jsem si ho. Takže já si tuhle sezónu docela užívám. Čímž vůbec nehodnotím svoje výkony, ale jenom to, jak mě subjektivně ten fotbal baví.

Jak tipuješ, že tuhle sezónu dopadneme?

Můj tip je klidný střed tabulky. Obzvlášť jestli dál budeme mít ve zvyku ztrácet body jako například v zápase s tak lehkým soupeřem jako byly Jemné a solené. I když jsem tam nebyl

a informace mám jenom z doslechu, tak si myslím že s nima jsme vyhrát měli. Když budeme ztrácet body s takovými týmy, tak skončíme někde v dolní polovině.



Vítkovou největší devízou je kvalitní defenzivní práce... Foto Pavla

Myslíš, že takový propad výkonnosti zapříčinil pouze odchod Matesů? Nebo je to tím, že si tým přestal po jejich odchodu věřit?

Tak to je určitě souhra obojího. Ted jsme objektivně slabší. A jaký podíl hraje psychika nejsem schopen posoudit. Je faktem, že začal hrát Matěj Kuncíř, který se mně osobně zdá jako objektivně víc přínosný pro tým než třeba Martin Mates. Prostě je to velký oslabení a psychika hraje určitě taky důležitou roli.

Co říkáš na současnou názorovou diskuzi uvnitř týmu. Co si třeba myslíš o tom, že hlavní myšlenkou Modrých sviní je se scházet?

Já si myslím, že spousta lidí říká, že ať bude hrát jakkoliv, tak že hlavní myšlenka Sviní byla, abychom se scházeli i po tom, co skončí gympl, s čímž naprosto souhlasím. Ale zároveň si myslím, že stran těch hospod po zápase je daleko příjemnější, když tam člověk jde s tím, že vyhrál a že si zahrál hezkej fotbal. Proto se mi moc nelíbí, když někdo říká, že je úplně jedno, že jsme prohráli a hlavní je se scházet na fotbale. I když hrajeme na naprosto strašný místní amatérský úrovni, tak si myslím, že ať už člověk dělá jakýkoliv sport, tak při něm chce vyhrávat...

Tys dřív zastával názor, že se do sedmý ligy nemusíme nijak hrnout, změnilo se na tom něco?

Já vůbec nechci do sedmičky.

Takže do sedmičky nechceš, ale stačilo by ti, kdybychom v osmičce hráli o přední příčky a hráli dobře?

V podstatě tak. Mně jde hlavně o ten pocit z toho zápasu. Měli by jsme vyhrávat, ale nepal bych se do sedmičky za každou cenu. Myslím, že na to, porážet nějaký týmy v osmičce máme, že nejsme zas tak špatný a pro tu dobrou atmosféru na zápase a i pak v těch hospodách je důležitý, abychom vyhrávali. Proto když někdo Tomášovi začne vyčítat, že je po zápase, který jsme blbě prohráli, našťavaný, tak jsem na Tomášově straně, protože má pravdu v tom, když už to hrajeme, tak bychom měli chtít vyhrávat...

Nezdá se ti, že to někdy bere moc vážně?

Určitě. Je pravda, že když někdy prohrajeme zápas a potom sedím v šatně a všichni se tam hádají o tom, jaký to bylo, co kdo měl hrát a co kdo pokazil, tak jsem spíš jako našťavaný, protože se mi zdá, že je zbytečný to řešit a někam si sednu a mlčím. Obě strany to hroří. Nemyslím si, že když prohrajeme, tak se musíme všichni vzájemně obviňovat, kdo za to nese vinu, ale zároveň nesouhlasím s tím, že když někdo řekne „tohle děláme špatně“, tak je to chyba, protože přístup „nejde o to, jak hrajeme, ale o to, abychom se scházeli“ taky neberu.

Nejen ve Sviních se odehrály přestupy. I v tvém životě k nějakým došlo, nemám pravdu?

Přestoupil jsem na Vysokou školu ekonomickou. Minulý rok jsem byl na Matfyzu a v podstatě jsem to tam jenom tak zkusil. Matfyz fakt nešel...

A zatím spokojenost? Jak se ti líbí na nové škole?

Spokojenost je do té míry, že je to takové, jaké jsem to čekal. Tedy že mě to nebaví, ale zdá se mi to jako naučitelná věc.

Rozhovor s Vítkem se stal suverénně nejdelším rozhovorem v naší historii, ale věřím, že jeho zkušenosti a zajímavosti z brigády v cizině Vám pomohou stejnou měrou jako vás pobaví...

Dotazník: Honza Voldán

Věk : 20 let znamení: Byk

Jakému klubu u nás a v zahraničí fandíš?

Doma Spartě a Budějčám, v zahraničí Chelsea a Arsenalu...

Tvůj oblíbený fotbalista u nás a v zahraničí?

Karel Poborský, v cizině třeba Čech, Koller...

Jaký další sport kromě fotbalu preferuješ?

Aktivně plavání, pasivně hokej a většina zimních sportů...

Kdo je podle tebe největší sportovní legenda?

To se těžko posuzuje. Já chovám asi největší obdiv a zážitky k úspěchu našich hokejistů na OH v Naganu...

Sázíš?

Bývávalo... Už ne, není čas, peníze a ani chuť...

Zamilované jídlo? Pokud není "od maminky", tak v jaké restauraci si ho dáš nejraději?

Jé, těch je... To je podle „chuťový sezóny“...

Máš oblíbený alkoholický nápoj?

Tequila, pivo a spousty dalších...

Co si vybereš - Pepsi Colu, Coca Colu, Kofolu?

Mám rád všechny...podle momentální nálady - chuti...

Jaký film považuješ za nejlepší?

S počtem shlédnutých filmů roste i odpověď - Válečníci, Trainspotting, Gladiátor, Soupeři, Apokalypsa atd.

Oblíbená herečka nebo modelka?

Spousty, spousty a zase spousty...

Blondýny, brunety nebo rusovlásky?

Tohle není kritérium na kterým by mě záleželo, ale „doma“ mám brunetu...

Který deník preferuješ?

Lidové noviny

Máš auto? Jaké?

Mazdu 323 sedan, 1,8l 16V, stříbrno-zlatá metalíza

Vysněné auto?

Těch je moc...auta co mají styl a eleganci...

Tvůj ideální den?

Podle momentálního kritéria ideálnosti...☺

Oblíbená hudba a kapela?

Každá kvalitní kapela, chytlivá hudba s důrazem na kytary, nezáleží na stylu. Upřednostňuju rock a jeho příbuzný.

Máš nějaké sourozence? (rozved')

Nemám. Prostě jedináček...

Nejmilejší barva?

Černá

Kam do světa by jsi nejraději jel?

Kamkoliv hodně daleko... seznam dodám na vyžádání...☺

Je nějaký speciální, třeba i bláznivý zážitek, který si přeješ v životě prožít?

Na takovej seznam opět není prostor, ale určitě na něm figuruje hatrick za Modrý Svině...

PRO ČTENÁŘE ČASOPISU SWINSTVO:

*Honza
Voldán*

Ukázkové zmrtvýchvstání...

Čtvrté kolo Hanspaulky nás poprvé v historii zavedlo na hřiště na Pankráci. Na začátku zápasu jsme měli jen jednoho hráče na střídání, v půlce prvního poločasu dorazil i Vítek Zahradník. Utkání ale pro nás nezačalo nejlépe, během prvních pěti minut jsme prohrávali 0:2. První branku jsme dostali z velkého úhlu, kdy Martina Vitáka překvapila tvrdá střela nad rameno. Druhý pak po skrumáži před brankou, když žádný z obránců nedokázal míč odkopnout a tak útočník Dejnábůra v pohodě překopl padajícího Martina. Přitom za soupeřova brankáře zaskakoval jeden z hráčů, který neustále i při hře odbíhal na lavičku. Ani tak jsme nedokázali odpovědět na velkou aktivitu protivníka. Dejnábůra hráli od začátku důrazně, dokázali si míč udržet na kopačkách, obehřávali naše hráče a v koncovce jim chybělo často jen velmi málo. Vzhledem k tomu se dal očekávat vysoký debakl. Za nás v prvním poločase zaznamenal úspěch jen Matěj Kuncif, který po výkopu Tomáše Rosenberga vyskočil nejvýše a hlavou překonal bezmocného brankáře. Soupeř ale stihl ještě do poločasu zvýšit na 1:3.

O poločasu jsme si vyříkali všechny chyby. Musedli jsme začít hrát mnohem důrazněji, jednodušeji a více střílet, nesnažit se překombinovávat akce, protože poměrně malé hřiště na Pankráci větší kombinaci prakticky neumožňovalo. I přesto jsme na začátku druhého poločasu znovu inkasovali. Útočník soupeře přešel přes Davida Straku a řítil se sám na branku. Martin Viták vyběhl jen do rohu pokutového území, aby mohl případně hrát rukou, ale hráč Dejnábůra ho dokázal obstřelit a zvýšil už na 1:4. Navíc musel pro zranění odstoupit Tomáš Rosenberger a hráli jsme tak prakticky na dva obránce.

Náš tým se většinou položí, když prohrává i o jeden gól, ale tentokrát se stalo něco jiného. Hra

nabrala vyšších obrátek, začali jsme se víc tlačit dopředu. Hráči soupeře ale neměli vůbec chuť chodit pro míče a snažili se krátit čas. Navíc asi s vědomím velkého náskoku už nehráli tak aktivně jako hlavně v první půli, což se jim nakonec vymstilo. Za nás skóroval nejdřív Michal Malý, který tečoval těsně před brankou střelu Matěje Kuncifě do protipohybu gólmana, na rozdíl jediné branky snížil opět Matěj Kuncif, který po výhodu Martin Vitáka parádně zavěsil pod břevno a senzační vyrovnání dokonal Richard Duben, který tečoval střelu Davida Straky mimo dosah gólmana. V závěru ještě mohly strhnout vítězství na svou stranu oba týmy, ale gólmáni již nic takového nepřipustili...

Hodnocení utkání: V mnoha ohledech to byl výjimečný zápas. Nikdy v historii se nám nepodařilo stáhnout větší než jednogólové manko, dnes jsme se nepoložili ani za stavu 1:4 a mohli klidně i vyhrát. Silou vůle jsme nakonec dokázali urvat alespoň bod. Hlavním problémem bylo, že jsme si nechali fatálně utéct začátek utkání. Nutno ale uznat, že soupeř byl hlavně v první půli jasně lepší a výhru by si možná zasloužil. K nám se ale opět po delší době přiklonilo štěstí. Škoda jen, že jsme soupeři nedali to, oč žádá ve svém názvu, totiž bůra...

Modrý Svině - Dejnábůra FC 4:4 (1:3)

hráno 30.9. na Pankráci

Branky: 3. Čížek, 5. Lambl, 27. Pála, 33. Lambl - 22. Kuncif, 37. Malý, 49. Kuncif, 53. R. Duben
sviňmetr: 6,5 svině, nejlepší hráč: **Matěj Kuncif**

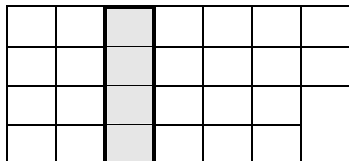
Sestava Modrých Sviní: 1 Martin Viták - 2 Ota Duben, 11 Vítek Zahradník, 10 Tomáš Rosenberger - 44 Matěj Kuncif - 5 David Straka, 4 Michal Malý, 12 Richard Duben

WWW.MODRYSVINE.COM



Navštivte oficiální internetové stránky našeho klubu! Naleznete zde články o všech utkáních, profily hráčů, podrobné statistiky a mnoho fotografií. Můžete zkusit štěstí v některém z kvízů, hlasovat v anketách nebo navštívit třídní sekci na www.modrysvine.com/trida.

Koktejl



Slangový výraz pro radikální skupiny britských fanoušků

Brazilský záložník Juventusu Turín

Bývalý maďarský reprezentant, finalista MS 1954

Belgický fotbalový klub Standard

Irský fotbalový klub

Poslední český mistr

Známý janovský fotbalový klub

Tajenka ukrývá název jedné z londýnských čtvrtí, kde sídlí i stejnojmenný známý anglický klub

Kvíz:

1. K účasti na EURO 1996 se český tým odrazil v utkání s Norskem, když v Oslu vydřel remízu v závěru díky hlavičce:

- a) Jana Suchopárka
- b) Radka Druláka
- c) Tomáše Skuhravého

2. Největším debaklem pražské Sparty v Lize mistrů byl výsledek 0:5, který letenští utrpěli v souboji s:

- a) Realem Madrid a Lyonem
- b) Realem Madrid a Barcelonou
- c) Barcelonou a Lyonem

3. Na ME 1980 v Itálii porazila československá reprezentace v utkání o 3. místo na penalty:

- a) Německo
- b) domácí tým
- c) Belgie

Poznejte hráče: Bývalý český reprezentant, vicemistr Evropy 1996, účastník ME 2000, mistr ČR 1996, semifinálníista Poháru UEFA 1996, čtvrtfinalista LM 1997, člen ideální jedenáctky France Football za rok 1996, střelec vítězného gólu v utkání s Itálií na ME 1996, hráč Rapidu Vídeň...

Správné odpovědi z minulého čísla: Gerrard; kvíz: 1c, 2b, 3a; hádanka: Karel Poborský

V příštím čísle vám přineseme:

Rozhovor s Petrem Gregorem

Zhodnocení podzimní sezóny

Profil Martina Vitáka

Reportáž z posledního utkání sezóny

a mnoho dalšího...

Další Swinstvo vyjde během prosince 2005

Pokud máte zájem o odebírání našeho časopisu, kontaktujte prosím šéfredaktora Honzu Voldána na e-mailové adrese honza.voldan@modrysvine.com nebo na telefonu 723526832. Časopis vychází v nepravidelných intervalech čtyřikrát ročně. Zaslání časopisu elektronickou formou na e-mail je nastaveno automaticky, v případě nezájmu jej můžete kdykoliv zrušit. Tištěná podoba bude k dostání na zápasech Modrých Sviní nebo formou předplatného přímo do Vaší poštovní schránky. Cena výtisku činí 20 Kč, zaslání na e-mail je zdarma.

Swinstvo, oficiální časopis fotbalového klubu Modrý Svině:

Redakce: Honza Voldán - honza.voldan@modrysvine.com (šéfredaktor)
Otakar Duben - otakar.duben@modrysvine.com (redaktor)
Martin Viták - martin.vitak@modrysvine.com (externí spolupráce)